

Ίλιάς

Όμηρος

εξάχθηκε από τη Βικιθήκη την 24 Ιουλίου 2024

Ίλιάς

←Ραψωδία Ι Συγγραφέας: Όμηρος, Ραψωδία Λ→
Ραψωδία Κ

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
εὖδον παννύχιοι μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνω·
ἄλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
ὕπνος ἔχε γλυκερὸς πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτη πόσις Ἥρης ἠΰκόμοιο, 5
τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἠὲ χάλαζαν
ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
ἠέ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
ὥς πυκίν' ἐν στήθεσσι ἀνεστενάχισ' Ἀγαμέμνων
νειόθεν ἐκ κραδίης, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός. 10
ἦτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειε,
θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ τὰ καίετο Ἰλιόθι πρό,
αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν ὄμαδὸν τ' ἀνθρώπων.
αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμους ἔλκετο χαίτας 15
ὑψόθ' ἐόντι Δίι, μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Νέστορ' ἔπι πρῶτον Νηληϊῖον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
εἴ τινά οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,

ἢ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο. 20
ὀρθωθεὶς δ' ἐνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ποσοὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφαινὸν ἐέσσατο δέρμα λέοντος
αἰθωνος μεγάλιο ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.

ᾠς δ' αὐτῶς Μενέλαον ἔχε τρόμος—οὐδὲ γὰρ αὐτῶ 25
ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε—μή τι πάθοιεν
Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἔθεν εἵνεκα πουλὺν ἐφ' ὑγρῆν

ἦλυθον ἐς Τροίην πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
παρδαλήη μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψε
ποικίλη, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιν ἀείρας
θήκατο χαλκείην, δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχείη.
βῆ δ' ἕμεν ἀνστήσων ὄν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων ἦνασσε, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ.

[30](#)

τὸν δ' εὖρ' ἄμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
νῆϊ πάρα πρύμνη· τῷ δ' ἀσπάσιος γένητ' ἐλθῶν.
τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
«τίφθ' οὕτως ἠθεῖε κορύσσειαι; ἦ τιν' ἐταίρων
ὄτρυνεῖς Τρῶεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δεῖδω μὴ οὐ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον
ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἶος ἐπελθῶν
νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.»

[35](#)

[40](#)

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
«χρεῶ βουλῆς ἐμὲ καὶ σὲ διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε
κερδαλέης, ἦ τίς κεν ἐρύσσειται ἠδὲ σαώσει
Ἀργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.
Ἐκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν·
οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδ' ἔκλυον ἀυδήσαντος
ἄνδρ' ἓνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἡματι μητίσασθαι,

[45](#)

ὄσσοι Ἐκτωρ ἔρρεξε Διὶ φίλος υἱᾶς Ἀχαιῶν,
αὐτῶς, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο.
ἔργα δ' ἔρεξ' ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείοισι
δηθὰ τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιοῦς.
ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα καὶ Ἴδομενῆα κάλεσσον
ρίμφα θεῶν παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
εἴμι, καὶ ὄτρυνέω ἀνστήμεναι, αἶ κ' ἐθέλησιν
ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἠδ' ἐπιτεῖλαι.
κείνω γάρ κε μάλιστα πιθοῖατο· τοῖο γὰρ υἱὸς
σημαίνει φυλάκεσσι καὶ Ἴδομενῆος ὀπάων
Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.»

[50](#)

[55](#)

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
«πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι ἠδὲ κελεύεις;

[60](#)

αὔθι μένω μετὰ τοῖσι δεδεγμένος εἰς ὃ κεν ἔλθῃς,
ἦε θεῷ μετὰ σ' αὔτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω;»

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
«αὔθι μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιν 65
ἐρχομένω· πολλὰ γὰρ ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλευθοι.
φθέγγεο δ' ἦ κεν ἴησθα καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι,
πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον
πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὣδέ που ἄμμι 70
Ζεὺς ἐπὶ γιγνομένοισιν ἴει κακότητα βαρεῖαν.»

᾽Ως εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν εὖ ἐπιτείλας·
αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα ποιμένα λαῶν·
τὸν δ' εὗρεν παρά τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ 75
εὐνῆ ἔνι μαλακῆ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο,
ἀσπίς καὶ δύο δοῦρε φαεινὴ τε τρυφάλεια.
πὰρ δὲ ζωστήρ κεῖτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραῖος
ζώννυθ' ὄτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο

λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γῆραϊ λυγρῷ.
ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν ἐπαείρας, 80
Ἄτρεΐδην προσέειπε καὶ ἐξερεεῖνέτο μύθῳ·
«τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι,
ἦέ τιν' οὐρήων διζήμενος, ἦ τιν' ἐταίρων;
φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;» 85

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
«ὦ Νέστορ Νηληϊάδη μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
γνώσεαι Ἄτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερὲς εἰς ὃ κ' αὐτμῆ 90
ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
πλάζομαι ὣδ' ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε' Ἀχαιῶν.
αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτῃμαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
στηθέων ἐκθρόσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα. 95

ἀλλ' εἴ τι δραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἰκάνει,
δεῦρ' ἔς τοὺς φύλακας καταβήομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἠδὲ καὶ ὕπνω
κοιμήσονται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθονται.
δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἶται· οὐδέ τι ἴδμεν
μὴ πως καὶ διὰ νύκτα μενοιήσῃσι μάχεσθαι.»

[100](#)

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἰππότης Νέστωρ·
«Ἄτρεΐδῃ κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
οὗ θῆν' Ἔκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω
κῆδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.

[105](#)

σοὶ δὲ μάλ' ἔψομ' ἐγὼ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
ἠμὲν Τυδείδην δουρὶ κλυτὸν ἠδ' Ὀδυσῆα
ἠδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος ἄλκιμον υἱόν.
ἀλλ' εἴ τις καὶ τοῦσδε μετοιχόμενος καλέσειεν
ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
τῶν γὰρ νῆες ἕασιν ἕκαστάτῳ, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
ἀλλὰ φίλον περ ἐόντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
νεϊκέσω, εἴ πέρ μοι νεμεσήσῃαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
ὡς εὔδει, σοὶ δ' οἶω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστῆας πονέεσθαι
λίσσόμενος· χρεῖώ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.»

[110](#)

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
«ὦ γέρον ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάασθαι ἄνωγα·
πολλάκι γὰρ μεθιῖ τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι
οὔτ' ὄκνω εἴκων οὔτ' ἀφραδίησι νόοιο,
ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὄρμῃν.
νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο καὶ μοι ἐπέστη·
τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὓς σὺ μεταλλάξ.
ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων
ἐν φυλάκεσσ', ἵνα γὰρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέθεσθαι.»

[115](#)

[120](#)

[125](#)

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἰππότης Νέστωρ·
«οὔτως οὗ τίς οἱ νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει

Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.» 130

Ἦς εἰπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ποσσί δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν
διπλῆν ἑκταδίην, οὖλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὄξεί χυμῶ,
βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων. 135

πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
ἔξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότη Νέστωρ
φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
ἐκ δ' ἤλθε κλισίης καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπε· 140
«τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἴοι ἀλᾶσθε
νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅ τι δὴ χρεῖώ τόσον ἴκει;»
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότη Νέστωρ·
«διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς. 145
ἀλλ' ἔπε', ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν ὃν τ' ἐπέοικε
βουλάς βουλευεῖν, ἢ φευγέμεν ἢ ἐμάχεσθαι.»
Ἦς φάθ', ὁ δὲ κλισίην δὲ κιῶν πολύμητις Ὀδυσσεὺς
ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
βὰν δ' ἐπὶ Τυδεΐδην Διομήδεα· τὸν δὲ κίχανον 150
ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
εὔδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δὲ σφιν
ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῆλε δὲ χαλκὸς
λάμφ' ὥς τε στεροπῆ πατρὸς Διός· αὐτὰρ ὁ γ' ἦρωες
εὔδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοῶς ἀγραύλοιο, 155
αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπητος τετάνυστο φαεινός.
τὸν παρστάς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότη Νέστωρ,
λάξ ποδὶ κινήσας, ὄτρυνέ τε νείκεσέ τ' ἄντην·
«ἔγρεο Τυδέος υἱέ· τί πάννουχον ὕπνον ἄωτεῖς;
οὐκ αἶεις ὡς Τρῶες ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο 160
εἶται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;»
Ἦς φάθ', ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε,

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
«σχέτλιός ἐσσι γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὐ ποτε λήγεις.

οὐ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἷες Ἀχαιῶν,
οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλῆων
πάντη ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι γεραιέ.» 165

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ·
«ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα φίλος κατὰ μοῖραν ἔειπες.
εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 170

καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν·
ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεῖω βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς
ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς ἢ ἐβιῶναι.

ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος υἱὸν 175
ἄνστησον—σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος—εἴ μ' ἔλαίρεις.»

ᾠς φάθ', ὁ δ' ἀμφ' ὄμοισιν ἐέσσατο δέρμα λέοντος
αἰθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.
βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἥρωος.

Οἳ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, 180
οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἠγήτορας εὖρον,
ἀλλ' ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἶατο πάντες.

ὡς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσονται ἐν αὐλῇ
θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὃς τε καθ' ὕλην
ἔρχηται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῶ 185

ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν, ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
ὡς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάρουιν ὀλώλει
νύκτα φυλασσομένοισι κακῆν· πεδίον δὲ γὰρ αἰεὶ
τετράφαθ', ὅππότε ἐπὶ Τρώων αἴτιεν ἰόντων.

τοὺς δ' ὁ γέρων γήθησεν ἰδὼν θάρσυνέ τε μύθω 190
καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
«οὔτω νῦν φίλα τέκνα φυλάσσετε· μηδέ τιν' ὕπνος
αἰρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.»

ᾠς εἰπὼν τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο 195
Ἀργείων βασιλῆες ὅσοι κεκλήατο βουλήν.

τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
ἦϊσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμητιάασθαι.

τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἐδριώωντο
ἐν καθαροῦ, ὅθι δὴ νεκῶν διεφαίνετο χῶρος
πιπτόνων· ὅθεν αὐτίς ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἔκτωρ

[200](#)

ὄλλυς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυψεν.
ἔνθα καθεζόμενοι ἔπε' ἀλλήλοισι πίφασκον·
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἰππότης Νέστωρ·

[205](#)

«ὦ φίλοι οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἐφ' αὐτοῦ
θυμῷ τολμήεντι μετὰ Τρώας μεγαθύμους
ἐλθεῖν, εἴ τινά που δηῖων ἔλοι ἐσχατόωντα,
ἢ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
ἄσά τε μητιώωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
αὐθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλιν δὲ

[210](#)

ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοῦς.
ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἄψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
ἀσκηθῆς· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἶη
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἕσσεται ἐσθλή·
ὅσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι

[215](#)

τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὄϊν δώσουσι μέλαιναν
θῆλυν ὑπόρρηνον· τῆ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον,
αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνησι παρέσται.»

Ἦς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·

[220](#)

«Νέστορ ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγίγνωρ
ἀνδρῶν δυσμενέων δύναι στρατὸν ἐγγὺς ἐόντων,
Τρώων· ἀλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἅμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος
μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.

σύν τε δὴ ἐρχομένω καὶ τε πρὸ δ τοῦ ἐνόησεν
ὄππως κέρδος ἔη· μοῦνος δ' εἴ πέρ τε νοήση,
ἀλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις.»

[225](#)

Ἦς ἔφαθ', οἱ δ' ἔθελον Διομήδει πολλοὶ ἔπεσθαι.

ἠθελέτην Αἴαντε δὴν θεράποντες Ἄρης,

ἠθελε Μηριόνης, μάλα δ' ἠθελε Νέστορος υἱός,

ἤθελε δ' Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 230
ἤθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδῦναι ὄμιλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
«Τυδεΐδη Διόμηδες ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῶ 235
τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσεται ὃν κ' ἐθέλησθα,
φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί.
μηδὲ σύ γ' αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ τὸν μὲν ἀρείω
καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρον' ὀπάσσειαι αἰδοῖ εἴκων
ἐς γενεὴν ὀρόων, μηδ' εἰ βασιλευτέρος ἐστίν.» 240
ᾠς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ περὶ ξανθῶ Μενελάω.
τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης·
«εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
οὔ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ 245
ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη.
τούτου γ' ἐσπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περίοιδε νοῆσαι.»
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
«Τυδεΐδη μήτ' ἄρ με μάλ' αἴνεε μήτέ τι νείκει· 250
εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορευεῖς.
ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νύξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς,
ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παροίχωκεν δὲ πλέων νύξ
τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.»
ᾠς εἰπόνθ' ὄπλοισιν ἔνι δεινοῖσιν ἐδύτην. 255
Τυδεΐδη μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
φάσγανον ἄμφηκες—τὸ δ' ἐὸν παρὰ νηϊ λέλειπτο—
καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλήφιν ἔθηκε
ταυρείην, ἀφαλὸν τε καὶ ἄλλοφον, ἣ τε καταἰτυξ
κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζιγῶν.
Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βιὸν ἠδὲ φαρέτρην 260
καὶ ξίφος, ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλήφιν ἔθηκε
ῤινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἰμᾶσιν
ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες

ἀργιόδοντος υἱὸς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα
εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει. [265](#)

τήν ῥά ποτ' ἐξ Ἐλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
ἐξέλετ' Αὐτόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας,
Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
Ἀμφιδάμας δὲ Μόλω δῶκε Ξεινήϊον εἶναι,
αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ὧ παιδὶ φορῆναι· [270](#)
δὴ τότ' Ὀδυσσεύς πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.

Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν ὄπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἔρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο [275](#)

Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι
νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνη·
«κλυθὶ μευ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἣ τέ μοι αἰεὶ
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστα με φίλαι Ἀθήνη,
δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι
ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κε Τρώεσσι μελήσῃ.» [280](#)

Δεύτερος αὖτ' ἠρᾶτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·

«κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη·
σπεῖό μοι ὡς ὅτε πατρὶ ἄμ' ἔσπεο Τυδεΐ δίῳ
ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦει. [285](#)

τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς,
αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι
κεῖσ'· ἀτὰρ ἄψ ἀπιῶν μάλα μέρμερα μήσατο ἔργα
σὺν σοὶ διὰ θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης. [290](#)

ὣς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίσταο καὶ με φύλασσε.
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον
ἀδμήτην, ἦν οὖ πω ὑπὸ ζυγὸν ἠγαγεν ἀνήρ·
τήν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.» [295](#)

ᾧ ὣς ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
οἱ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρη μεγάληο,
βάν ῥ' ἴμεν ὣς τε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν

ἄμ φόνον, ἄν νέκυας, διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἶασεν Ἔκτωρ
εὔδειν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους,
ὅσοι ἔσαν Τρώων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
τοὺς ὃ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἀρτύνετο βουλήν·
«τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειε
δώρω ἔπι μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται.
δώσω γὰρ δίφρὸν τε δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους,
οἳ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν
ὅς τίς κε τλαίῃ, οἳ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι
ἢ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες
φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι

[300](#)

[305](#)

[310](#)

νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.»

Ἦς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
ἦν δέ τις ἐν Τρῳέσσι Δόλων Εὐμήδεος υἱὸς
κῆρυκος θείοιο πολύχρυσος πολύχαλκος,
ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
αὐτὰρ ὁ μούνος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.
ὃς ῥα τότε Τρῳσὶν τε καὶ Ἔκτορι μῦθον ἔειπεν·
«Ἔκτωρ ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι.
ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καί μοι ὄμοσον
ἢ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ
δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης·
τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερὲς ὄφρ' ἄν ἴκωμαι
νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
βουλάς βουλεύειν ἢ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.»

[315](#)

[320](#)

[325](#)

Ἦς φάθ', ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καὶ οἳ ὄμοσεν·
«ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτὸς ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης
μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος
Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερὲς ἀγλαϊεῖσθαι.»

[330](#)

Ὡς φάτο καὶ ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
αὐτίκα δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
ἔσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα, 335
βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἄψ Ἑκτορι μῦθον ἀποίσειν.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὄμιλον,
βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
διογενῆς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν· 340

«οὗτός τις, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
οὐκ οἶδ' ἢ νήεσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν,
ἢ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων.
ἀλλ' ἐῷμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν 345
καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεσσιν,
αἰεὶ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφι προτιειλεῖν
ἔγχει ἐπαΐσσω, μὴ πως προτὶ ἄστρῳ ἀλύξῃ.»

Ὡς ἄρα φωνήσαντε παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι
κλινθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὄκα παρέδραμεν ἀφραδίησιν. 350
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην ὅσσόν τ' ἐπὶ οὖρα πέλονται
ἡμιόνων—αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραὶ εἰσιν
ἐλκέμεναι νεοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον—
τῷ μὲν ἐπεδραμέτην, ὃ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας.
ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέφοντας ἐταίρους 355
ἐκ Τρώων ἰέναι πάλιν Ἑκτορος ὀτρύναντος.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄπεσαν δουρηνεκές ἢ καὶ ἔλασσον,
γινῶ ῥ' ἀνδρας δηϊούς, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
φευγέμεναι· τοὶ δ' αἶψα διώκειν ὀρμήθησαν.
ὥς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε εἰδότε θήρης, 360
ἢ κεμάδ' ἢ ἐλαγῶν ἐπέιγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὁ δὲ τε προθέησι μεμηκώς,
ὣς τὸν Τυδείδης ἦδ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεύς
λαοῦ ἀποτιμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσι 365

φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
Τυδείδῃ, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

φθαίῃ ἐπευξάμενος βαλέειν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
δουρὶ δ' ἐπαίσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
«ἦέ μὲν' ἦέ σε δουρὶ κιχήσομαι, οὐδέ σέ φημι
δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὄλεθρον.»

[370](#)

Ἥ ῥα καὶ ἔγχος ἀφῆκεν, ἐκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός·
δεξιτερόν δ' ὑπὲρ ὄμων ἐύξου δουρὸς ἀκωκῆ
ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὃ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε
βαμβαινῶν—ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων—
χλωρὸς ὑπαὶ δειούς· τῷ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην,
χειρῶν δ' ἀψάσθην· ὃ δὲ δακρύσας ἔπος ἠΐδα·
«ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
χαλκός τε χρυσός τε πολύκιμητός τε σίδηρος,
τῶν κ' ὕμιν χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.»

[375](#)

[380](#)

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
«θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
πῆ δὴ οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται οἶος
νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
ἦ τίνα συλήσων νεκρῶν κατατεθνηώτων;
ἦ σ' Ἔκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
νῆας ἐπιγλαφυράς; ἦ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνήκε;»

[385](#)

Τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα·
«πολλῆσίν μ' ἄτησι παρέκ νόον ἦγαγεν Ἔκτωρ,
ὅς μοι Πηλεΐωνος ἀγαθοῦ μώνυχας ἵππους
δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ,
ἠνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἕκ τε πυθέσθαι
ἦ ἐφυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,

[390](#)

[395](#)

ἦ ἤδη χεῖρεσσιν ὕφ' ἡμετέρησι δαμέντες
φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσι, οὐδ' ἐθέλουσι

νύκτα φυλασόμενοι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.»

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

[400](#)

«ἦ ρά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμὸς
ἵππων Αἰακίδαο δαίφρονος· οἱ δ' ἄλεγεινοὶ
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢ δ' ὀχέεσθαι
ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
ποῦ νῦν δεῦρο κίων λίπες Ἔκτορα ποιμένα λαῶν;
ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήϊα, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;
ἄσά τε μητιώσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλιν δὲ
ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.»

[405](#)

[410](#)

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων Εὐμήδεος υἱός·

«τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουλευφόροι εἰσὶ,
βουλὰς βουλεύει θεῖου παρὰ σήματι Ἴλου,
νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἄς εἴρειαι ἦρωσ
οὐ τις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
ὅσσοι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάροι, οἷσιν ἀνάγκη
οἷ δ' ἐγρηγόρθασιν φυλασόμεναί τε κέλονται
ἀλλήλοισ· ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι
εὐδουσι· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·
οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἶαται οὐδὲ γυναῖκες.»

[415](#)

[420](#)

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

«πῶς γὰρ νῦν Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
εὐδουσ' ἢ ἀπάνευθε; δίειπέ μοι ὄφρα δαείω.»

[425](#)

Τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα Δόλων Εὐμήδεος υἱός·

«τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
πρὸς μὲν ἄλὸς Κᾶρες καὶ Παῖονες ἀγκυλότοξοι
καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες δῖοί τε Πελασγοί,
πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι
καὶ Φρύγες ἵππομαχοὶ καὶ Μήονες ἵπποκορυσταί.
ἀλλὰ τί ἢ ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;

[430](#)

εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὄμιλον
Θρήϊκες οἶδ' ἀπάνευθε νεήλυδες ἔσχατοι ἄλλων·

[435](#)

ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεὺς πάϊς Ἥϊονῆος.
τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον ἠδὲ μεγίστους·
λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοιοί·
ἄρμα δέ οἱ χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται·
τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια θαῦμα ιδέσθαι
ἦλθθ' ἔχων· τὰ μὲν οὐ τι καταθνητοῖσιν ἔοικεν

[440](#)

ἄνδρεςσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
ἢ με δήσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεῖ δεσμῶ,
ὄφρα κεν ἔλθητον καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο
ἢ κατ' αἴσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἦε καὶ οὐκί.»

[445](#)

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερός Διομήδης·

«μὴ δὴ μοι φύξιν γε Δόλων ἐμβάλλεο θυμῶ·
ἐσθλά περ ἀγγελίας, ἐπεὶ ἴκεο χειρας ἐς ἀμάς.
εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἢ μεθῶμεν,
ἦ τε καὶ ὕστερον εἴσθα θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
ἢ ἐδιοπτέυσων ἢ ἐναντίβιον πολεμίξων·
εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργείοισιν.»

[450](#)

Ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενείου χειρὶ παχείῃ

ἀψάμενος λίσσεσθαι, ὁ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε
φασγάνῳ αἴξιας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῆφιν ἔλοντο
καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι διὸς Ὀδυσσεὺς

[455](#)

ὑψόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠῦδα·
«χαῖρε θεὰ τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὐτίς
πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.»

[460](#)

Ἦς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψόσ' ἀείρας
θῆκεν ἀνὰ μυρικήν· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε

[465](#)

συμάρπας δόνακας μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζους,
μὴ λάθοι αὐτίς ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
τῷ δὲ βάτην προτέρω διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἴξον ἰόντες. 470
οἱ δ' εὖδον καμάτῳ ἀδηκότες, ἔντεα δέ σφιν
καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο εὖ κατὰ κόσμον
τριστοιχί· παρὰ δέ σφιν ἐκάστῳ δίζυγες ἵπποι.
Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὖδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
ἔξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμάσι δέδεντο. 475
τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάροιθεν ἰδὼν Διομήδει δεῖξεν·
«οὗτός τοι Διόμηδες ἀνὴρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,
οὓς νῶϊν πίφασκε Δόλων ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ
ἑστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λυ' ἵππους· 480
ἦε σύ γ' ἀνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.»
Ὡς φάτο, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' ἀεικῆς

ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνεται δ' αἶματι γαῖα.
ὡς δὲ λέων μῆλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν,
αἴγεσιν ἢ οἷεσσι κακὰ φρονέων ἐνορούση,
ὡς μὲν Θρήϊκας ἀνδρας ἐπώχετο Τυδέος υἱός,
ὄφρα δυώδεκ' ἔπεφνε· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
ὃν τινα Τυδείδης ἄορι πλήξειε παραστάς,
τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβῶν ποδὸς ἐξερούσασκε,
τὰ φρονέων κατὰ θυμὸν ὅπως καλλιτρίχες ἵπποι 490
ῥεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομεοῖατο θυμῷ
νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱός,
τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα 495
ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλήφιν ἐπέστη
τὴν νύκτ' Οἰνείδαο πάϊς διὰ μῆτιν Ἀθήνης.
τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς λυέ μώνυχας ἵππους,
σὺν δ' ἦειρεν ἱμάσι καὶ ἐξήλαυνεν ὀμίλου
τόξῳ ἐπιπλήσων, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαινήν 500

ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι·
ρόιζησεν δ' ἄρα πιφαύσκων Διομήδει δίῳ.

Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων ὅ τι κύντατον ἔρδοι,
ἦ ὅ γε δίφρον ἐλών, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
ῥυμοῦ ἔξερύοι ἢ ἐκφέρει ὑψόσ' ἀείρας,
ἦ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
εἷος ὁ ταῦθ' ὠρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
ἐγγύθεν ἰσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·
«νόστου δὴ μνήσαι μεγαθύμου Τυδέος υἱέ
νῆας ἔπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθης,
μή πού τις καὶ Τρώας ἐγείρησιν θεὸς ἄλλος.»

[505](#)

[510](#)

᾽Ως φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσετο· κόψε δ' Ὀδυσσεὺς

τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
ὡς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσαν·
τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσετο πουλὺν ὄμιλον,
ᾧρσεν δὲ Θρηκῶν βουλευφόρον Ἴπποκόωντα,
Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν· ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας
ὡς ἴδε χῶρον ἐρήμον, ὅθ' ἔστασαν ὠκέες ἵπποι,
ἄνδράς τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέησι φονῆσιν,
ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηεν ἐταῖρον.
Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ᾧρτο κυδοιμὸς
θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέμερα ἔργα,
ὄσσοι ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

[515](#)

[520](#)

[525](#)

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι σκοπὸν Ἔκτορος ἔκταν,
ἔνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυσσε Διὶ φίλος ὠκέας ἵππους,
Τυδείδης δὲ χαμᾶζε θορῶν ἔναρα βροτόεντα
ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆϊ τίθει, ἐπεβήσετο δ' ἵππων·
μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε φώνησέν τε·
«ὦ φίλοι Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
φεύσομαι, ἦ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.

[530](#)

ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει.
αἶ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερός Διομήδης
ᾧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους·
ἄλλ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα μή τι πάθωσιν
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.»

[535](#)

Οὐ πῶ πάν εἴρητο ἔπος ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.
καὶ ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες

[540](#)

δεξιῇ ἠσπάζοντο ἔπεσσι τε μειλιχίοισι·
πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
«εἶπ' ἄγε μ' ᾧ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ὄππως τοῦσδ' ἵππους λάβητον καταδύντες ὄμιλον
Τρώων, ἧ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας,
αἰνῶς ἀκτίνεσσι ἐοικότες ἠελίοιο.

[545](#)

αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσομαι, οὐδέ τί φημι
μιμνάξω παρὰ νηυσὶ γέρον περ ἐὼν πολεμιστῆς·
ἄλλ' οὐ πῶ τοίους ἵππους ἴδον οὐδὲ νοήσα.
ἄλλὰ τιν' ἕμιμ' οἴω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
κούρη τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπις Ἀθήνη.»

[550](#)

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
«ᾧ Νέστωρ Νηληϊάδη μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ῥεῖα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἠέ περ οἶδε
ἵππους δωρήσαιτ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
ἵπποι δ' οἶδε γεραιὲ νεήλυδες οὐς ἐρεεῖνεις
Θρηϊκίοι· τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
ἔκτανε, πὰρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους.
τὸν τρισκαίδεκατον σκοπὸν εἴλομεν ἐγγύθι νηῶν,
τὸν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Ἔκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.»

[555](#)

ᾧ εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους
καγχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
οἱ δ' ὅτε Τυδεΐδω κλισίην εὐτυκτον ἴκοντο,
ἵππους μὲν κατέδησαν εὐτυμήτοισιν ἱμᾶσι
φάτνη ἐφ' ἱππεΐῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι

[560](#)

[565](#)

ἔστασαν ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες·
νηϊ δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος
θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὄφρ' ἱρὸν ἑτοιμασσαίαιατ' Ἀθήνη.

[570](#)

αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσση
ἔσβάντες κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφί τε μηρούς.
αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
νίψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λούσαντο.
τῷ δὲ λοεσσαμένῳ καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἑλαίῳ
δείπνῳ ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
πλείου ἀφυσσόμενοι λειῖβον μελιηδέα οἶνον.

[575](#)

Σχετικά με την ψηφιακή έκδοση

Αυτό το e-book προέρχεται από την δικτυακή βιβλιοθήκη [Βικιθήκη](#)^[1]. Αυτή η πολύγλωσση ψηφιακή βιβλιοθήκη που οικοδομείται από εθελοντές, είναι αφιερωμένη στην ανάπτυξη μιας ελεύθερης προβάσιμης συλλογής εκδόσεων κάθε είδους: μυθιστορήματα, ποιήματα, περιοδικά, επιστολές...

Διανέμουμε τα βιβλία μας δωρεάν, ξεκινώντας από έργα που δεν υπόκεινται σε πνευματικά δικαιώματα ή διακινούνται υπό ελεύθερες άδειες χρήσης. Είστε ελεύθερος να χρησιμοποιήσετε τα e-book μας για οποιοδήποτε σκοπό (περιλαμβανομένης της εμπορικής εκμετάλλευσης), υπό τους όρους της άδειας [Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported](#)^[2] ή, κατ'επιλογή σας, αυτούς της [GNU FDL](#)^[3].

Η Βικιθήκη σταθερά ζητά νέα μέλη. Κατά την υλοποίηση αυτού του βιβλίου, πιθανό να κάναμε κάποια λάθη. Μπορείτε να τα αναφέρετε σε [αυτή τη σελίδα](#)^[4].

Οι ακόλουθοι χρήστες συνεισέφεραν σε αυτό το βιβλίο:

- AndreasJS

- Cswikisource-bot
- Αντιγόννη
- Geraki
- Lucinos~elwikisource
- 555.bot
- CandalBot
- Isidore33
- LadyInGrey

-
1. [↑](http://el.wikisource.org) <http://el.wikisource.org>
  2. [↑](http://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0) <http://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0>
  3. [↑](http://www.gnu.org/copyleft/fdl.html) <http://www.gnu.org/copyleft/fdl.html>
  4. [↑](https://el.wikisource.org/wiki/%CE%92%CE%B9%CE%BA%CE%B9%CE%B8%CE%AE%CE%BA%CE%B7:%CE%93%CF%81%CE%B1%CE%BC%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B5%CE%AF%CE%B1)
<https://el.wikisource.org/wiki/%CE%92%CE%B9%CE%BA%CE%B9%CE%B8%CE%AE%CE%BA%CE%B7:%CE%93%CF%81%CE%B1%CE%BC%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B5%CE%AF%CE%B1>